

Všehochuť

(akord F d g h)

(akord G d a h)

1. Chystám se balím si na cestu batoh a stoupám na horu.

Hora je chladná a hora je zrádná – jenom pro ten pohled dolů:

A vidět do lesů, do neznámejch krajů a nemít dotek jako led.

Nahoru cesta těžká, ale z vrcholu: kam chci, skočím hned.

2. Všichni tam lezeme a budeme si blízko, ale slova neomalený...

Jenom kvůli sobě pro svůj strach a skrytost jsme si tak vzdálený.

Pro věci trapný si hrajeme na blázny a mně to teď líto je.

(F e g) (E e g) (G d a) Cmaj7 (F d g h) (G d a h)

Podvádím vás a podvádím sebe a nedám si pokoje.

3. Kdybych tak nebyl zbabělcem, řekl bych ti úplně všechno...

Kdybych se hloupě nestyděl a nebál se o sebe.

V starostech, abych byl vtipnej, abyste mě brali, abych já já já.

První rána a já padám dolů, sám se nepoznávám.

4. Chtěl bych bejt k tobě pořád stejnej, ale něco mě brání:

že by mě složila tahle rána nejistá? Tak pryč! pryč! Pryč s ní!

A teď cítím na vlastním těle, na vlastním těle, že jsem jenom nula, že jsem sobcem...

Maličkost zranila a maličkost zebe a já stojím furt zamračenej, naštvanej

(F e g) (E e g) (G d a) Cmaj7

pod kopcem...

G Hmi Emi G Hmi Emi

Ref.: Tohle jsi nemohla bejt ty – tohle bys neudělala,

tohle jsi nemohla bejt ty, vždyť co jsi naslibovala...

Ami7 D4 Emi Cmaj7

A teďka kvůli tobě jsem zahrabal prachy...

Ami D4 Emi (F d g h) (G d a h)

A cejtím se jak v hrobě a doufám, že ty taky.

5. Jednoho dne jsem se koukal do krajů – vyškrábal se až na horu.

Z nudy jsem se chtěl ujistit – vykopal zlatou bramboru.

Potom obrovská rána a já padám na dno a letím snad celej den...

Někdo mě sejmul a já si myslel, že jsem nesmrtelnej.

6. Nahore já nebyl, teď jsem to zjistil, letěl jsem dolů jen vteřinu.

A rána to nebyla, to ofoukl mě vítr, já spad na (travnatou) peřinu.

A šplhal jsem, šplhal, dnem i nocí a byl jsem jenom o půl kroku vpřed...

A ta brambora – ta tady jenom byla, abych jí jako malý hloupý dítě sněd.

A já teď pod kopcem... (F e g) (E e g) (G d a) Cmaj7; (F e g) (E e g) (G d a) **Cmaj7**

Ref.

7.=1.

8. Aspoň s tebou chci bejt jeden člověk, abych všechno, co ty pochopil...

Sám si dokážu odpustit – vím, co jsem blbě udělal

a do tebe nevidím, nevím, co tě mrzí a co ne, tak prosím řekni, pojď sem!

Já pokládám batoh, vím, že zůstanu pod nedosažitelným, pod nedosažitelným

kopcem. (F e g) (E e g) (G d a) Cmaj7 (F e g) (E e g) (G d a) **Cmaj7**